

EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului din 13 mai 2026

Domnul Mircea-Cristian Nicula:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Titlul declarației politice de astăzi este: „Când puterea devine abuz legislativ: cazul Guvernului Bolojan”.

Ni s-a spus luni întregi că Guvernul Ilie Bolojan nu a avut sprijin, iar acum, în ultimele zile, ni se spune mai apăsător că Guvernul Bolojan a fost sabotat, că nu a fost lăsat să reformeze, că alții sunt de vină.

Adevărul este simplu și dureros: Guvernului Bolojan i-au fost aprobate 104 ordonanțe de urgență... 104. 65 în anul 2025 și 39 în anul 2026. Așadar, nu putem vorbi despre un guvern blocat. Vorbim despre un guvern care a avut aproape totul la dispoziție.

Și nu doar atât. În multe dintre aceste ordonanțe de urgență au fost modificate, simultan, câte trei, patru sau cinci acte normative.

Cu alte cuvinte, Guvernul Bolojan a făcut ce a vrut. A avut puterea. A avut instrumentele. A avut majorități. A avut sprijin. Dar nu a avut ceea ce contează cel mai mult pentru conducerea unei țări: o viziune care să înțeleagă România reală și oamenii ei. Pentru că România nu se conduce doar cu conferințe despre eficiență. România se conduce cu inimă, se conduce cu respect pentru oameni, cu grijă pentru profesori, pentru pensionari, pentru copii, pentru comunitățile care încă mai speră că cineva le ascultă.

Cea mai dureroasă dovadă a acestei rupturi de realitate este ceea ce s-a întâmplat cu educația. Prin primul pachet de măsuri asumat de către Guvern, Legea nr.198 a învățământului preuniversitar a fost modificată într-un mod neconstituțional în 28 de locuri... 28. Practic, o lege organică fundamentală pentru viitorul copiilor României a fost ciopârțită prin asumare de răspundere, fără dialog autentic, fără liniște, fără respect pentru sistemul educațional și fără profesionalism.

Profesorii nu mai știu după ce reguli lucrează. Părinții nu mai știu la ce să se aștepte, iar elevii simt că viitorul lor este negociat de oameni care nu au mai intrat de mult într-o clasă adevărată... într-o sală de clasă adevărată.

Și atunci ne întrebăm: dacă după 104 ordonanțe de urgență România este mai nesigură, mai tensionată și mai dezbinată, dacă după atâtea modificări oamenii trăiesc cu mai multă teamă decât speranță, atunci poate că problema nu a fost niciodată lipsa de putere, ci felul în care această putere a fost folosită.

România are nevoie de conducători care schimbă... nu are nevoie de conducători care schimbă legi mai repede decât pot să le citească oamenii. România are nevoie de lideri care înțeleg că în spatele fiecărei legi există vieți, familii și destine.

O țară trăiește prin oamenii ei, iar aceștia au ajuns să se teamă și să plângă mai mult decât să spere, și asta din cauza unui guvern cu enorm de mare putere, dar care a folosit această putere într-un mod discreționar și fără să înțeleagă sufletul acestei națiuni.

Mulțumesc. (*Aplauze.*)

Parlamentul României
Senat

DECLARAȚIE POLITICĂ

Adresată de către domnul senator: Nicula Mircea Cristian

Circumscripția electorală: nr.6, Bistrița-Năsăud

Grupul Parlamentar: PSD

Ședința Senatului din data de: 13.05.2026

Titlul declarației politice: Când puterea devine abuz legislativ: cazul
Guvernului Bolojan

Ni s-a spus luni întregi că Guvernul Ilie Bolojan nu a avut sprijin iar acum în ultimele zile ni se spune și mai apăsător că Guvernul Bolojan a fost sabotat, că nu a fost lăsat să reformeze, că alții sunt de vină.

Adevărul nu mai poate fi ascuns sub lozinci reci și conferințe mincinoase.

Adevărul este simplu și dureros: Guvernului Bolojan i-au fost aprobate 104 ordonanțe de urgență.

104!

65 în anul 2025.

39 în anul 2026.

Nu vorbim despre un guvern blocat.

Vorbim despre un guvern care a avut aproape totul la dispoziție.

Și nu doar atât...în multe dintre aceste ordonanțe au fost modificate simultan câte 3,4 sau 5 acte normative. Legi schimbate pe bandă rulantă și domenii întregi rescrise din pix. Au fost schimbate destine ale oamenilor fără dezbateri, fără răbdare, fără suflet.

Cu alte cuvinte, Guvernul Bolojan a făcut ce a vrut.

A avut puterea!

A avut instrumentele!

A avut majorități!

A avut sprijin!

Dar nu a avut ceea ce contează cel mai mult pentru conducerea unei țări: o viziune care să înțeleagă România reală și oamenii ei.

Pentru că România nu se conduce doar cu conferințe despre eficiență. România se conduce cu inimă, se conduce cu respect pentru oameni, cu grijă pentru profesori, pentru pensionari, pentru copii, pentru comunitățile care încă mai speră că cineva le ascultă.

Cea mai dureroasă dovadă a acestei rupturi de realitate este ceea ce s-a întâmplat cu educația. Prin primul pachet de măsuri asumat de Guvern, Legea nr. 198 a învățământului preuniversitar a fost modificată într-un mod neconstituțional în 28 de locuri.

28!

Practic, o lege organică fundamentală pentru viitorul copiilor României a fost ciopârțită prin asumare de răspundere, fără dialog autentic, fără liniște, fără respect pentru sistemul educațional, fără profesionalism.

Profesorii nu mai știu după ce reguli lucrează.

Părinții nu mai știu la ce să se aștepte.

Elevii simt că viitorul lor este negociat de oameni care nu au mai intrat de mult într-o clasă adevărată.

Și atunci ne întrebăm:

Dacă după 104 ordonanțe de urgență România este mai nesigură, mai tensionată și mai dezbinată...dacă după atâtea modificări oamenii trăiesc cu mai multă teamă decât speranță...atunci poate că problema nu a fost niciodată lipsa de putere ci fost felul în care această putere a fost folosită.

România nu are nevoie de conducători care schimbă legi mai repede decât pot oamenii să le citească. România are nevoie de lideri care înțeleg că în spatele fiecărei legi există vieți, familii și destine.

O țară trăiește prin oamenii ei, iar aceștia au ajuns să se teamă și să plângă mai mult decât să spere și asta din cauza unui guvern cu enorm de mare putere, dar care a folosit această putere într-un mod discreționar și fără să înțeleagă sufletul acestei națiuni.

Data

13.05.2026

Nicula Mircea Cristian